SLEY
TERVETULOA KOTIIN
KAIKKI KANSAT

Tallinnan tuomiokirkko 18.10.2026

Mitalimiehet

Ville Melasen lähettikirje 8/2026 11.11.2026

Herran palvelijat

Syksyn ihmeellisiin uutisiin kuului korviini tullut uutinen mitalin saamisesta. Viron evankelis-luterilaisen kirkon konsistorio oli päättänyt syyskuisessa istunnossaan myöntää minulle yhteistyömitalin. Olimme vaimoni, Susannan, kanssa ajelemassa Lahden Lutherin kirkolta Concordia-piiristä kotiin, kun Kansanlähetyksen Venäjän-lähetti Liliann Keskinen viestitti asiasta Susannalle. Olin varsin hämmentynyt tästä huomionosoituksesta, sillä ajattelen itse kuuluvani viimeisten pastorien joukkoon, joille tällaisia mitaleja annetaan. Mutta onhan se niinkin, että joskus viimeiset tulevat ensimmäisiksi. Juhlallinen tilaisuus järjestettiin Tallinnan tuomiokirkossa 18. lokakuuta. Aikatauluni asettuivat tuona päivänä niin, että saavuin Tallinnassa satamaan klo 17.30. Tilaisuus oli alkanut puoli tuntia aikaisemmin. Olin kyllä ilmoittanut etukäteen, että tulen paikalle myöhässä.

Saapumiseni olikin hyvin ajoitettu. Astuttuani kirkkosaliin juhlakansa huomasi tuloni ja melkein saman tien arkkipiispa Viilma kuulutti Ville Melasen saapuneen paikalle. Minut kutsuttiin arkkipiispan eteen, joka antoi minulla mitalin, jonka jälkeen otettiin valokuva ja kansa taputti oikein kunnolla. Se oli kuin suurempikin elokuvatähti olisi tullut paikalle. Kaikki tapahtui niin nopeasti, ettei siinä ehtinyt turhaan edes jännittämään. Paikalla ollut Narvan kirkkoherra totesi, että mitali on samalla tunnustus SLEY:lle sen pitkäkestoisesta työstä Narvassa. Juuri palvelustehtäviin Narvassa tämä saamani mitali liittyy ja arvatenkin kirkkoherra Urmas Karileht on ollut asiaan vahvasti vaikuttamassa. Juhlassa jaettiin eritasoisia mitaleja ja muita huomionosoituksia monille ihmisille. Yksi heistä oli juuri eläkkeelle siirtynyt presidentti Alar Karis, joka on kanssani kirjeen kuvassa. Menin häntä tervehtimään. Hieman aikaa ehdimme jutella. Puhuin hänen kanssaan englantia, koska huomasin hänen Suomen-vierailullaan virassa ollessaan puhuneen englantia. Oli mukava tavata häntä. Juhlan jälkeen matka jatkui Narvaan.

Juhlasta juhlaan

Mitalijuhlan jälkeisenä aamuna menin rajalle jonoon. Tarkastukset Viron puolella ovat tiukentuneet, mutta pääsin tällä kertaa varsin nopeasti rajan yli. Siinä meni kaikkinensa nelisen tuntia. Tällä kertaa nykyinen vakiokuskini ei päässyt hakemaan minua rajalta. Soitin Kingisepin seurakunnan kirkkoherra Anatolille, olisiko hänen mahdollista hakea minut ja mitä hänelle ylipäänsä kuuluu. Oli tulossa juhla. Hän sanoi hakevansa minut 40 minuutin kuluttua. Kuitenkin tuossa seurakunnassa meillä käy kasakoita, joista osa asuu Ivangorodissa. Anatoli järjesti pari kasakkaa hakemaan minut. Menimme Kingisepin kirkolle, josta minä jo Anatolin kyydillä Tikanpesän kylään katsomaan Martti Rautasen synnyinkotia, jonka Inkerin kirkko osti tänä vuonna. Paikalle tuli myös muita kirkon edustajia sekä median ja hallinnon edustajia. En ollut aikaisemmin käynyt tuossa talossa sisällä, mutta tuossa kylässä kuitenkin. Kylästä siirryttiin takaisin Kingiseppiin.

Paikallisessa kirjastossa järjestettiin Martti Rautasen juhla. Hänen kuolemastaan tuli hiljattain sata vuotta. Kirjastoon tuli juhlimaan myös paikallinen ortodoksipappi. Kasakoilla oli komea rivi erilaisia mitaleja. Minullakin oli tuo yksi mitali. Rajan molemmin puolin tullissa loivat katseensa mitaliin, mutta kummallakaan puolella se ei synnyttänyt kysymyksiä. Kävin juhlapöydän ääressä hyvän keskustelun erään viranomaisen kanssa kutsumuksesta. Hän ymmärsi hyvin, ettei esimerkiksi Martti Rautanen lähtenyt tuosta vaan jonnekin kaukaiseen Afrikkaan, vaan se vaati kutsumusta. Hän ymmärsi myös sen, ettei kutsumuksen toteuttamisessa ole kyse rahan hankkimisesta, vaan elämäntehtävän toteuttamisesta. Samalla tulin selvittäneeksi hänen pyynnöstään omaa tehtävääni. Juhla oli mielestäni luentoineen, keskusteluineen ja filmeineen hyvin onnistunut. Pääsin muiden kanssa paikallistelevisioon. Juhlasta tehtiin muutaman minuutin nauhoitus, jossa sain olla muiden mitalimiesten ja juhlijoiden kanssa. Vähän huvittavaa oli se, kuinka tilanteen huomioon ottaen ortodoksipapin tervehdyspuhetta oli kuvattu suhteettoman kauan. Hänellähän oli varmaan vähiten tietoa Martti Rautasesta. Valtakirkon aseman täytyy kuitenkin näkyä. Ortodoksipappi lähetti Suomeen terveisiä.

Pietarin porinat

Pietarissa osallistuin kirkon kanslianeuvoston kokoukseen. Useimmiten osallistun näihin kokouksiin etänä, mutta mahdollisuuksien mukaan on hyvä olla välillä ihan paikan päällä läsnä. Pyhän Marian seurakunnassa jatkettiin Martti Rautasen juhlimista. Juhla ei ollut minusta niin hyvin onnistunut kuin Kingisepissä. Erilaisten ryhmien alkutervehdyksiin meni paljon aikaa, ja internetin välityksellä kuultu luento ei toiminut kovin hyvin. Emeritus-piispan puhe kertoi parhaiten Rautasesta. Martti Rautasen piti tehdä kauan töitä – toistakymmentä vuotta – ennen kuin ensimmäiset pakanat kastettiin kristityiksi. Rautanen on hyvä esimerkki pitkämielisestä Herran palvelijasta. Moni olisi varmaan samassa tilanteessa lyönyt hanskat tiskiin jo ajat sitten. Eräs mielenkiintoinen asia, mikä ei tullut juhlassa mainituksi, mutta minkä muistan lukeneeni kirjoista, oli suomalaisen lähetysjärjestön johdon suhtautuminen Martti Rautaseen, jonka työ oli jo alkanut menestyä. Rautanen ei käynyt kovin usein Suomessa Afrikkaan muuton jälkeen. Kun hän kuitenkin eräänä kauniina päivänä saapui Suomeen, lähetysjärjestön johdosta ei kukaan tullut häntä vastaan. Hänen pitämiinsä tilaisuuksiin kokoontui paljon ihmisiä, mutta toiset olivat hänelle kateellisia. Tällaisia me ihmiset olemme! Kaikkien kristittyjen pitäisi ymmärtää se, että vaikka me kaikenlaista täällä touhuamme, on kuitenkin kaikki hyvä, mitä meidän kauttamme tapahtuu, armollisen Jumalan toimintaa. Siksi kunnia kuuluu kaikesta Jumalalle, kuten jumalanpalveluksessa laulamme.

Takaisin Viroon

Tällä kertaa kävi niin, etten käynyt Siperiassa ollenkaan. Olin sinne kuitenkin yhteydessä Zoomin ja puhelimen välityksellä. Mitalijuhla muutti alkuperäisiä suunnitelmia, mutta mitään lippuja en ollut etukäteen ostanut. Nyt on vaihteeksi Venäjältä Viroon eli Ivangorodista Narvaan pitkä odotus. Tarkoitukseni olin alun perin mennä rajalle aikaisin lauantaiaamuna, että ehdin Narvaan toimittamaan messun klo 11. Kun edellisenä maanantaina tulin Venäjälle huomasin rajasillalla ja kadulla raja-aseman

edustalla olevan paljon ihmisiä. Ajattelin jo silloin, että täytyykin lähteä rajalle jo perjantaina. Tiedustelin asiaa paikalliselta kasakkamieheltä, joka suositteli rajalle menoa jo perjantaina. Odotus kesti noin 7,5 tuntia. Vasen reiteni meni jollain tavalla jumiin pitkästä odotuksesta. Ei kuitenkaan niin, etten pääsisi kävelemään, mutta epämukavaa se on. Ylitin rajan vain noin puolitoista tuntia ennen rajan sulkemista 12 tunniksi. Onneksi kuitenkin pääsin Narvaan jo perjantaina ja olin lauantaina messua toimittamassa.

Mitali oli mukana Narvassa jumalanpalveluksessa, muttei esillä messun aikana. Messussa ja muuallakin risti julistaa oikeaa sanomaa. Kerroin seurakuntalaisille, kuinka Narva on ollut tärkeä paikka palvelustehtävässäni. Minut vihittiin Inkerin kirkon diakoniksi 5.9.2004. Seuraavana lauantaina toimitin ensimmäisen messuni Narvassa. Vasta seuraavana päivänä toimitin messun Pushkinissa. Mitalijuhlan jälkeen olin nyt toimittamassa ensimmäisen messuni Narvassa. Narva on luterilaisen kirkon historiassa merkittävä hallinnon keskus, jossa asui ja johti kirkollista toimintaa superintendentti. Tuo erikoinen kirkollinen virka tarkoittaa lähinnä piispaa, mutta superintendentin ei tarvinnut välttämättä olla vihitty pastori.

Viron- ja Venäjän-lähettien kokous Tartossa

Aloitimme viime syksynä pitkän tauon jälkeen yhteiset syyskokoontumiset Viron-lähettien kanssa. Viime vuonna kokoonnuimme lähellä Narvaa ja tällä kertaa Tartossa. Tartto on myös monella tavalla historiallinen ja mielenkiintoinen kaupunki. Presidentti Kekkonen piti siellä aikoinaan puheen viron kielellä. Hämmästyin, kuinka vähän Tartossa puhutaan suomea. Jos ei oteta huomioon kanssakäymistä meidän suomalaisten kanssa, puhuin Tartossa eniten englantia. Venäjää en kovin usein kuullut, mutta venäjänkielisiä tekstejä näin siellä täällä. Varsinaisten kokousasioiden lisäksi juhlimme lähettitoveriemme Kirsin ja Liisan palveluvuosia ja saamaani mitalia. Totesin Liisalle, ettei voi olla 20 vuotta, jos ei ole ensin kymmentä vuotta. Minulla niitä on takana jo 22 vuotta. Oli myös hyvä liikkua kaupungilla ja tutustua kaupungin historiaan ja nykypäivään. Huomasin, että meillä läheteillä on erilaisia näkemyksiä sopivan aterian koosta. Minusta ruokapaikkojemme ateriat olivat aika pieniä, kun taas joiltakin olisi jäänyt turhan paljon syömättä. Kolmen lapsen isänä on tullut kokemusta myös ruuan syömisessä auttamisesta. Tulikin maisteltua erilaisia ruokia. Oli oikein mukana kokoustaa ja tavata Pekan, Kirsin, Kirsin, Ramin ja Liisan kanssa. Viralliset kokoukset on pidettävä ja keisarille on annettava, mikä keisarille kuuluu, mutta ajastustenvaihto ja tapaaminen muiden lähettien kanssa on tärkeää.

Sana

”Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.” (Matt. 25:26)

Kirkkovuosi lähenee loppuaan. Kirkkovuoden tekstit käsittelevät näinä aikoina osittain hyvin pelottavia ja epämiellyttäviä asioita. Lopunajan merkit aiheuttavat ahdistusta ja eri aikoina eläneet ihmiset ovat tehneet omia laskelmiaan ja päätelmiään maailmanlopun hetkestä. On paljon ihmisiä, jotka ovat kiinnostuneet tutkimaan Ilmestyskirjaa eli Johanneksen Herralta saamaa ilmestystä. Tänäkin aikana, kun tapahtuu maanjäristyksiä, tulvia, monenlaisia onnettomuuksia ja kuulemme viestejä sodista, saatamme ajatella lopun olevan hyvinkin lähellä. Tietyt raamatuntekstit tuovat totta tosiaan esiin synkkiä asioita, mutta mikä onkaan Jumalan varsinainen sanoma Hänen omikseen kastetuille ja Häneen uskossa turvaaville? Kun henkilökohtaiset päivämme tulevat päätökseen tai viimeinen hetki lyö koko tälle meidän syntiinlangenneelle maailmallemme, mikä on Herramme sanoma? Se on se, että armosta te olette pelastetut. Se on se, että mitään kadotustuomiota ei ole niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat. Se on se, että kaikki on valmiina ja meidät kutsutaan Isän kotiin. Meidän ei tarvitse pelätä viimeistä päivää eikä viimeistä hetkeä, sillä Herra johtaa meitä nimensä kunnian tähden perille asti. Jos kuitenkin pelkäämme ja epäröimme, Hän sanoo meille lempeästi: ”Älkää pelätkö!”

Se, joka ei usko Jeesukseen Kristukseen koko maailman syntien sovittajana ja joka turvaa elämässään johonkin muuhun kuin elävään Jumalaan, saa pelätä. Kristuksen ulkopuolella ei ole mitään hyvää. Hän ei kuitenkaan heitä pois ketään, joka Hänen luokseen tulee. Jotta ihmiset tulisivat Jeesuksen luo,

tarvitaan evankeliumin kuuluttajia, tarvitaan kastetta ja opetusta. Tehkäämme yhdessä työtä, että sanoma ristiinnaulitusta ja kuoleman vallan voittaneesta Vapahtajasta saa kuulua eri puolella maailmaa. Me tiedämme tien, kunpa moni muukin tietäisi. Kerran saamme omistaa Jeesuksen tähden Isän valtakunnan ja nauttia autuudesta, ikionnesta, aina ja iankaikkisesti. Kunnia olkoon Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen niin kuin alusta ollut on, nyt on ja aina iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Lähetysterveisin,

Ville

Esirukousaiheita:

Voimia ja lohdutusta kaikille sureville!

Rauhaa maailman kansoille

Varjelusta ja siunausta matkoille

Syksyn suunnitelmat Siperian rovastikunnassa

Kirkkoherra Krasnojarskiin

ville.melanen@sley.fi

https://www.taivaallinenlahja.fi/susanna-ja-ville-melanen

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Ville Melasen: työtä, voit laittaa haluamasi summan Sleyn lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Ville Melasen rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 044 767 5201
Viitenumero- ja osoiteasiat: anu.laine@sley.fi tai puh. 044 298 2601
Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.
Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.
Keräyslupa RA/2021/1127